

چشمانم تمام خاطراتم

منیژه بهمنی

آموزگار دبستان بهار، محلات

از یکی از مخاطبان محترم مجله، که از آموزگاران با سابقه است، نامه‌ای دریافت کردیم که سراسر احساس بود. این نامه، درباره‌ی خاطرات کلاس و تجربه‌ی خاطره‌نویسی که از بچه‌های مدرسه داشت، تدوین شده بود. با اندکی دخل و تصرف، بخشی از دل نوشته‌های ایشان را مرور می‌کنیم.

دانش آموزانم مانند دو چشم من هستند، مثل فرزندانم و حاصل تمامی اندیشه و کوشش من. ۲۹ سال با نفس‌ها، نوشته‌ها و خاطرات شیرین آن‌ها زندگی کرده‌ام. آن قدر از وجود یکدیگر احساس امنیت می‌کردیم که آن‌ها مرا به ممنوعه‌ترین آبادی‌های دل خود، یعنی به شهر دفترهای خاطرانشان راه می‌دادند، می‌خواندم و روی دیوارهای آن‌ها یادگاری می‌نوشتیم. اکنون در این واپسین سال‌های خدمت، ناگاه من هم تصمیم گرفتم دقتی تهیه کنم و در اختیار آن‌ها قرار دهم که با حس امنیت و آزادی، هر چه دوست دارند به عنوان خاطره در آن بنگارند. خواستم تاردپایی از پدر و یا مادرشان هم در آن باشد. در سطر اول، بعد از حمد باری تعالی افزودم: «فرزندم، سلام. به زودی این سال نیز سپری خواهد شد. بنویس هر آن چه را که دوست داری...!»

سارا عرب نوشته بود: «وقتی دستان معلم را می‌گیرم، لطافت ابریشم را لمس می‌کنم. همیشه خاطره‌ای خوش از تو در ذهنم باقی می‌ماند.» با خود گفتم: گره قلم او چه زیبا باز شده است.

مهسا بهرامی دست‌هایش را به آسمان گشوده بود: «تو را در اعماق قلب خود نگاه خواهم داشت و برای شادایی‌ات دعا خواهم کرد.» من هم برایش آرزوی موفقیت می‌کنم.

مادر **فائزه رضی** گویا هنوز دانش آموز است، به اختصار و با فروتنی هر چه تمام نوشته بود: «من آموختم...» من هم از او آموختم تواضع را.

به دنبال یک آموزگار واقعی می‌گردم؛ کسی که محبت و عاطفه را با تعلیم و تربیت به هم آمیخته بود و جوهره‌ی آن محبتی شد که بعد از گذشت ۲۵ سال، هنوز طراوت آغازین خویش را در وجودم حفظ کرده است. **خانم رجبی**، آموزگار پایه‌ی سوم دبستان عصمت، شهرستان اسلام‌آباد. خوب یادم می‌آید که به خاطر جنگ‌زدگی، از شهرستان سرپل‌ذهاب به اسلام‌آباد نقل مکان کرده بودیم. من دانش آموز درس خوانی بودم، اما وضع مالی خوبی نداشتیم و آن فرشته‌ی مهربان، چه قدر مرهم بر زخم‌های بی‌پناهی من می‌گذاشت و از نظر مالی کمک‌حالمان بود.

خانم رجبی را با آن لبخند همیشگی و چهره‌ی گندمی و خال گوشه‌ی لبش، هرگز فراموش نمی‌کنم و آرزومند سلامت و آرامش خاطر و سعادت ایشان در هر دو جهان هستم.

